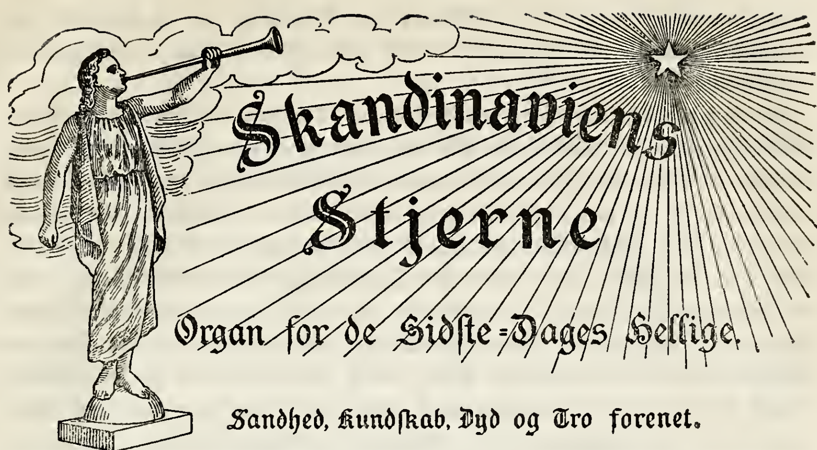

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 24	15. December 1911	60. Aargang

Mere om Tabernakelkorets Tournee i De Forenede Stater.

—

Vi fortsætte i dette Numer af „Stjernen" Meddelelserne om Korets store Missionsarbejde i Østens Storbyer. Af den store Mængde Artikler i amerikanske Blade uddrage vi det, som vor Plads tillader:

I New York gav Koret flere Koncerter og blev inviteret til flere festlige Arrangementer. Saaledes i Madison Square Gardens brillante Koncertsal, hvor Mrs. Gilbert McClurg, Forfatterinden af den berømte „Irrigation-Ode", var tilstede. Koret sang den til Musik af Tabernakel-Organisten J. J. McClellan, og den blev modtaget med stormende Bifald fra den uhyre Tilhørerskare. Forfatterinden holdt derpaa en Tale, hvori hun meddelte om sit Besøg blandt de Sidste-Dages Hellige i Utah og udtalte, at hun siden den Tid har haft den højeste Agtelse og Respekt for Kirkens Ledere, Joseph F. Smith, Anthon H. Lund og John Henry Smith; bedre Mænd end disse fandtes der hverken i Østen eller Vesten. Det, der inspirerede hende til at skrive den smukke og stemningsfulde Ode, var den flittige Landmands trofaste Arbejde i den store Wasatch Dal, som hun havde lagt Mærke til paa sin Rejse gjennem Utah. Den korte, men indholdsrige Tale fremkaldte et hjerteligt Bifald fra Koret.

»New York Herald« bragte et længere Interview med flere distingverede Utah-Mænd, Mormoner og Ikke-Mormoner, og siger i Indledningen: „Utahs Pionerer forsvinde mere og mere, men Skarer af

Børn og Børnebørn af de Mænd og Kvinder, som grundlagde den mægtige Stat i den øde Ørk, ere i New York i Dag og synge Salt Lake Citys Pris."

Et kosteligt Sølvservice, bestaaende af 122 Stykker, som Utahs Skolebørn skjænkede til Officererne paa det store nye Panserskib „Utah", blev formelt overleveret Skibets Kaptajn af Utahs Guvernør, Wm. Spry, i Nærværelse af mange Utahfolk og andre indbudte Gjæster. Ceremonien var kort, men særdeles virkningsfuld: Gaven stod skjult under et Dække, som paa et givet Tegn faldt, da Operasangerinden Miss Hazel Taut, en Mormonpige, trak i en Silkesnor, og sex af Tabernakelkorets Damer sang tre i Anledningen forfattede Sange, der belønnedes med bragende Bifaldssalver. Dette Service havde været Gjenstand for en meget bitter Kritik fra et Anti-Mormonparti i Utah, fordi der paa den store Præsenterbakke var indgraveret et Portræt af Brigham Young, som med Rette maa kaldes Utahs Fader eller Grundlægger. Nævnte Parti gjorde Alt for at bevæge Flaadedepartementet til ikke at modtage Gaven, men ikke alene strandede dets ondskabsfulde og smaalige Bestræbelser, men de i Ceremonien medvirkende vare hovedsagelig Medlemmer af Mormonkirken, til stor Forargelse for nævnte Parti. Skibets Kaptajn, Mr. Benson, takkede for Gaven i en smuk Tale, og Løjtnant Buttler talte i begejstrede Ord om Utahs Artilleri i Krigen paa Filippinerne, hvor han personlig havde iagttaget deres Mod og Tapperhed. Til Slutning foreslog han et Trefold-Hurra for alle Utahs Piger, i hvilket de 2000 Tilstedeværende deltoge med Kraft og Hjertelighed. Det kan her bemærkes, at Kommandør-Løjtnanten paa Skibet, Henry A. Pearson, er en Utah-Dreng, og at nogle af hans nærmeste Slægtninge bo her i Kjøbenhavn.

Koret blev ogsaa indbudt til Millionæren, Senator Clarks Palads paa Fifth Avenue. Dette Feslot koster 9 Millioner Dollars (33 Millioner Kroner). I Musikhallen i denne underskjønne Mansion findes det største Pibeorgel i Verden; det har nemlig flere Piber end Orglet i Tabernaklet. Efter en exellent Koncert blev det hele Kor vist omkring i Paladset, hvor der findes Gobeliner, Tapeter, Porcellain, Glas, Guld og Sølv, Malerier og Billedhuggerarbejder til en Værdi af mangfoldige Millioner.

Korets sidste Optræden i New York i det store Hippodrome var en storslaaet Sukces. Lokalet, der rummer flere Tusind, var fuldstændig fyldt, og mange af de betydningsfuldeste Musikkritikere havde givet Møde; Alle udtalte de uforbeholdent, at Mormonkoret fra Salt Lake er det bedste religiøse Sangkor i Amerika og maaske i hele Verden.

Fra flere Hold var der gjort Forsøg paa at hindre „Mormonkoret" i at optræde, da det mulig kunde have til Følge, at man fik Sympathi for det Folk, som Koret repræsenterer, og at al den Ros, som Pressen saa rundhaandet har uddelt, vilde feje en hel Del af Antipathiens Spindelvæv bort.

Man tænke sig derfor den Bestyrtelse, der greb mange af disse samvittighedsfulde „Kristne", da Nationens Overhoved, Præsident Taft, og hans Hustru indbød Koret til at være deres Gæster og med en Koncert aabne Vintersaisonens sociale Begivenheder i »The White House«. Blandt de Indbudte vare foruden de forskjellige Ministre og diplomatiske Korps samt Sø- og Landmilitærets Øverstbefalende ogsaa Senator Smoot og Sutherland fra Salt Lake City.

Koret, Dirigent, Organist og Solister høstede varmt Bifald. Fru Taft selv udtalte sin personlige Paaskjønnelse til Violinisten, Nordmanden Willard Weihe, for hans udmærkede Solo. Ministrene Wickersham og Fisher lykønskede Dirigenten, Stephens, og Organisten, Mc Clelland, efter Koncerten, og Præs. Taft erklærede, at Koncerten havde været en sjelden Nydelse for ham. Han takkede Koret med dets Ledere og Solister for deres smukke Arbejde og tillige de to Utahsenatorer for deres Medvirken til at bringe Sangerne til „Det hvide Hus".

I St. Louis sejrede Koret en lignende Triumf. Bladet »The Globe Democrat« siger derom den 20. Nov.: „Noget saa enestaaende, at det som samlet Sang næsten kommer i en Klasse aldeles for sig selv, hørtes i Garricktheatret i Gaar Eftermiddags og Aften, da 200 af Tabernakelkoret med instrumentale og vokale Solister gave en hidtil uforlignelig Koncert, dirigeret af Evan Stephens med McClelland ved Pianoet og Kimball ved Orgelet. Disse 100 Mænd og 100 Kvinder frembragte en melodiøs Harmoni og Musik, hvis Lige aldrig før er bleven hørt i denne By. Dette har meget at sige, naar man erindrer Verdensudstillings-Koret og Sangerfest-Organisationen med Flere, som have sunget her; Tabernakelkorets Sang havde en anden Karakter, men var fuldkommen saa god som nogen af dem. Tabernakelkoret har modtaget en udmærket Instruktion; hvert Individ besidder en høj Grad af Disciplin, og det Hele er fuldstændig samlet i Dirigentens dygtige Haand. Da „Gud er min Tilflugt" blev sunget den sidste Aften, var det, som om Sangere og Tilhørere smeltede sammen til et fortryllende Hele. Koret giver Musikken en ny Stemme og den himmelske Kunst en ny Guddommelighed, hvilket mægtigt gav sig tilkjende, da „Hosiannah" blev sunget til Slutning."

Koret sang ogsaa i Richmond, Virginia, med en enorm Triumf, baade i musikalsk og finansiel Henseende. Det var i denne By, at »The Union Theological Seminary« opfordrede til at nægte „Mormonkoret" at afholde sin averterede Koncert. Denne blev imidlertid given i „City Auditorium", og to af Stadens Hovedblade udtalte sig saaledes derom: „Uden Modsigelse kan man paastaa, at et saadant Kor som det, der glædede os sidste Aften, er aldrig før bleven hørt i Richmond. Vi have hørt mange veløvede Kor her under dygtige og dannede Musikere, men Mormon-Tabernakelkoret er sikkerlig det bedste. Det er sammensat af

200 Mænd og Kvinder, og under den kyndige og underfulde Ledelse af Dirigent Stephens synger det med en absolut Akkuratesse, snart med en overordentlig Kraft og snart med et ganske svagt Piano lig et Orgel, der spilles af en stor Mester. Atter og atter begyndte Koret med Piano og hævede sig til fuld Styrke for derpaa atter at dale til et drømmende Piano. Dette er et Kunststykke, som alle store Sangere sætte højest Pris paa, men som hos et helt Kor er fænomenalt."

Ogsaa i Baltimore vare Bladene henrykte over Korets Optræden der. Saaledes siger »The American«: „Da Tæppet gik op i „Lyric Theater" i Aftes, saa' man foran sig et Kor af 200 Stemmer, 100 Mænd og 100 Kvinder foruden et Dusin Solister, som ere udsøgte fra selve Koret i Salt Lake City, og som nu rejse gjennem Landet i 11 Pullmann Jernbane-Kupeer under en Garanti af $50,000 (185,000 Kr.), hvilken Sum er stillet til Raadighed af 125 Salt Lake Borgere, hvoraf mange ere Ikke-Mormoner. Koret sang med Liv og Styrke. Det første Numer, »Star spangled Banner«, modtoges med en tordnende Klapsalve, der vedvarede, indtil et andet Numer maatte gives.

Paa Vejen hjem sang Koret flere Steder, saaledes i Denver, Colorado, hvor over 2000 interesserede Tilhørere gave deres udelte Tilfredshed tilkjende, ligesom Morgenbladene udtalte, at Koncerten ikke har haft sin Lige i Byens Historie.

I et Brev til Præs. Joseph F. Smith skriver Dirigenten Evan Stephens: „Sygdom og Hæshed have ikke haft nogen Indflydelse paa vort underfulde Kor; det har overalt sunget, som det aldrig har sunget før. Vi have naturligvis meget savnet vort store Orgel, men til Gjengjæld har Koret vundet i Frihed og Selvtillid, hvilket har givet det en mere forsigtig „Finish" i dets Arbejde, der ofte begraves af det store Instrument. Vore „Drenge" og „Piger" have opført sig rosværdigt og ere en Ære for en hvilkensomhelst Kommune. Overalt, hvorhen vi ere komne, have Skarer af vore Missionærer mødt os, og deres tilfredse Ansigter fortælle i utvetydige Ord den store Hjælp, vort Kor vil give dem i deres fremtidige Arbejde. Alle disse unge Mænd ere „Gentlemen", og Alle synes fyldte med Aanden af deres Kaldelse. I kunstnerisk Henseende har vor Tournee været en sand Triumf; maaske kunde Tilhørerkredsen enkelte Steder været større. Selv har jeg været rask med Undtagelse af 3 Aftener i New York, da Prof. McClelland dirigerede, og 1 Aften, da Broder Ensign overtog Ledelsen af Koret. Jeg var nemlig ikke vel tilpas, men jeg har overværet hver eneste Koncert."

Vor Plads tillader os ikke yderligere at dvæle ved Tabernakelkorets betydningsfulde Rejse; det har sikkerlig ved sine Koncerter sunget sig ind i mange Tusinders Hjerte, og der, hvor Sang og Musik fylder en Sjæl, maa Ondsind og Fjendskab vige Pladsen. Det betyder uhyre meget, at eminente Musikkritikere og musikalske Journaler enstemmigt give vort

„Mormonsangkor" det Skudsmaal, at „det er den bedste Organisation i hele Amerika". Koret bestod kun af 200 af de 500, som udgjøre det hele Kor, og tænk saa paa det store Kæmpeorgel i Tabernaklet, som hjælper til der. Hvis Træet skal bedømmes af Frugten, saa er her een af dem, der ikke frembringes i den Muld, hvor Dovenskab, Usædelighed og Ugudelighed trives. Mormonismens Mission er at frembringe Alt, som er dydigt, elskværdigt og godt. I Frelserens Dage spurgte man, om der kunde komme noget Godt fra Nazareth. I vore Dage er det den almindelige Mening, at der intet Godt kan komme fra Utah og Mormonerne; men vi indbyde hele Verden til at komme og se!

Red.

Uplettet Karakter.

(Af Henry Ward Beecher.)

Omkring Blommen og Aprikosen findes der et Svøb af Farvepragt, der langt overgaar selve Frugtens Farve; det er et blødt, delikat Fløjl, der dækker Frugtens blussende Kind. Dersom du stryger din Haand henover det, ødelægges det øjeblikkeligt og forsvinder for evigt; thi det voxer kun een eneste Gang. Blomsten, som om Morgenen er prydet med Dugperler, der glimre som Ædelstene, vil gaa af ved den mindste Berøring af en uskjønsom Haand, og du maa væde den med Vand, saa meget du vil, den vil dog aldrig faa den Ynde, som Himlens Dug gav den, medens den lydløst faldt i Nattens stille Timer. En kold Vintermorgen kunne vi se Vinduesruderne prydede med Rimfrost, der danner Landskaber, Bjerge, Søer og Skov, men saa snart du lægger din varme Haand paa Ruden eller stryger over den med din varme Finger, vil de smukke Billeder forsvinde. Saaledes er der oprindelig hos Ungdommen en Renhed i Karakter, som, hvis den en Gang bliver berørt og plettet, aldrig kan tilbagevinde sin oprindelige Ynde — den er endnu mere delikat end Frostens Filigranarbejde paa Vinduesruden.

En Mand, som i sin Ungdom har plettet sit Klædebon, vil aldrig, selv om han forsøger at vaske det rent, kunne gjengive det den oprindeligt Hvidhed, om han end væder det med Angerens Taarer. Naar en ung Mand forlader sin Faders Hus med sin Moders Velsignelse og Taarer endnu fugtige paa sin Pande og han forspilder sin Uskyld og oprindelige Karakter, da har han lidt et Tab, som han aldrig kan oprette. Saaledes ere Følgerne af Overtrædelse. Virkningerne af den kunne aldrig udslettes; Overtrædelsen kan kun tilgives.

Fredag den 15. December 1911.

Glædelig Jul!

Kristendommens største og betydningsfuldeste Fest staar paany for Døren. Festen til Minde om Frelserens Fødsel er den Centralsol, i Sammenligning med hvilken alle de øvrige straalende Kirkefester staa som underordnede Biplaneter, der laane deres Lys fra Solen selv.

Hvor simpel og dog hvor æsthetisk skjøn er ikke Evangelistens Beretning om Verdensfrelseren, Jesu Kristi Komme til Verden? Hans Komme var bebudet Hundrede af Aar i Forvejen. Profeter havde spaaet, Poeter og Musikere besunget det, og hele det jødiske Folk havde med Haabets og Forventningens Taarer beredt ham en varm og hjertelig Velkomst. Juda og Israel vare blevne opmuntrede til at berede sig for „Herrens Salvede". Men hans Komme blev i Almindelighed misforstaaet af Massen af Folket. Hvem kunde ane, at han — Jødernes Konge — skalde komme med saa lidet Pomp og Pragt! Messias, Forløseren — Frelseren fra Romeraaget! Kun nogle ringe Hyrder paa Judæa Sletter bleve de Ambassadører, som meddelte Budskabet, der var dem overbragt direkte fra Himlen ved Englesang og hellig Recitation af den mest fuldendte Poesi, som dødelige Øren endnu have lyttet til: „Ære være Gud i det Højeste! og Fred paa Jorden! og i Mennesker en Velbehagelighed!" Hans Fødsel og de Omstændigheder, under hvilke den skete, blev mystisk og ufattelig for de stolte og materialistiske Jøder; i et lille Barn, „født i en Stald, svøbt i Klude og lagt i en Krybbe", nægtede de at anerkjende og hylde deres Imanuel, og da han kom til sine Egne, annammede de ham heller ikke, men overensstemmende med de nye Himmelsandheder, som han 30 Aar senere offentlig prædikede til Folket, blev han efterstræbt, forfulgt og tilsidst udryddet. I denne vor Tid, som vi kalde en oplyst Tidsalder, fordømme vi Jødefolket, fordi det fornægtede Jesus som Guds Søn; men mon Folket i vor Tid vilde være stort bedre, hvis en lignende Tildragelse skulde finde Sted nu? Mon vi ikke ogsaa vilde filosofere over Historien og betegne den som den mest absurde Ting? Allersnarest, naar den bragtes af almindelige Mænd, som man vilde kalde uvidende, eller af andre, som man vilde betragte som Fantaster.

Millioner, som fejre Julen, gjøre det ikke til Minde om Guds enbaarne Søns Fødsel i Kjødet; nej, der findes i Dag betydelige og indflydelsesrige Folkelærere, som højtideligt benægte, at Tildragelsen har fundet Sted.

Glade og taknemlige kunne derfor vi som Sidste-Dages Hellige

være, fordi vi af vort fulde Hjerte tro paa Jesum Kristum som Guds Søn i Kjødet og som Verdens Frelser og Forløser, og at hans Navn er det eneste under Himmelen, i hvilket Frelse og Salighed kan erhverves ved Lydighed mod hans Bud og Love. Vi vide ogsaa med Vished, at han lever; thi Mænd have i vor Tid set ham og modtaget Underretning om den rette Maade, hvorpaa Liv og Salighed kan erholdes. Vi forvente ogsaa hans andet Komme — ikke som et Barn i Krybben, men som Helten fra Golgatha, som Sejrherren fra hin Paaskemorgen, da himmelske Sendebud erklærede til de ængstede og bedrøvede Kvinder: „Han er ikke her, han er opstanden." Lad Verden rase mod os som et Folk og mod vore Lærdomme med Tro paa guddommelig Aabenbaring og Joseph Smiths Mission i disse sidste Dage. Lad den stemple Mormonismen som en Vranglære og vore Sendebud som Bedragere; der findes dog intet Samfund paa Jorden, som mere fuldstændig tror paa Jesu Kristi Mission, baade før, nu og herefter, end netop de Sidste-Dages Hellige. Lad os derfor anvende den forestaaende Fest paa en passende Maade til at mindes ham, som er vor Salighedsklippe og Hovedhjørnestenen til Guds Kirke paa Jorden. Mormonismen er ikke Menneskelære, men Jesu Kristi sande og uforfalskede Evangelium; den er Guds Værk, og han vil selv sørge for, at den udfører sin Mission til Trods for Modstand og Forfølgelse. Til alle de Hellige i Skandinavien bringe vi derfor vort hjerteligste Ønske om en glad og velsignet Julefest!

Missionsnyheder.

Afløsning. Torsdag den 7. December ankom følgende Ældster fra Utah for at virke som Missionærer i den skandinaviske Mission:

Henry H. Madsen fra Murray, Chr. Otto Jensen fra Salt Lake City, Jens Marius Jensen fra Manti, Jonas V. Nielsen fra Hyrum og Charley H. Johnsen fra Spanish Fork.

Beskikkelser. Ældste Harry H. Madsen og Chr. Otto Jensen ere beskikkede til at virke i Aarhus, Jens Marius Jensen i Aalborg og Jonas V. Nielsen og Charley H. Johnsen i Kristiania Konference.

Ældste Alma Petersen, hidtil omrejsende Ældste i Aarhus, er beskikket til midlertidig at præsidere over samme Konference.

Afløsning. Ældste Andrew Funk, som har præsideret over Aarhus Konference, er bleven hæderligt løst fra sit Embede for at rejse hjem efter en trofast og overmaade tilfredsstillende Virksomhed. Broder Funk efterlader sig baade i Kjøbenhavn og Aarhus mange varmhjertede Venner, som alle sende ham deres hjertelige Tak for hans bramfri og faderlige Optræden saavel overfor Missionærer som Hellige; derved har han

vundet sig et varigt Minde fra sin Mission til Skandinavien. Ældste Christian Nielsen er bleven hæderligt løst fra sin Virksomhed i Aarhus Konference, hvor han har udført et godt Arbejde som en tro Herrens Tjener.

Begge disse Brødre forlode Esbjerg den 5. December og fortsatte Rejsen fra Liverpool den 8. med Dampskibet „Hesperian".

Til Søndagsskolernes Bestyrelser.

Søndagsskolernes Program, som de findes i denne Aargang af „Stjernen", ville være at benytte for det kommende Aar som følger: 1. Klasse bruger 2. Klasses Lektier, 2. Klasse bruger 3. Klasses Lektier, 3. Klasse bruger 4. Klasses Lektier, og 4. Klasse faar nye, der publiceres een Gang maanedlig som sædvanlig.

Søndagsskolernes Program for Januar 1912.

4. Klasse.

1. Lektie: Jesu Afskedstale og Himmelfart. — Disciplenes Samdrægtighed. — Peters Tale og Matthias' Udvælgelse til Apostel-Embedet. Ap. Gj. 1. Kap.
2. Lektie: Den Hellig-Aands Udgydelse paa Pinsefesten. — Peters Tale om Kristi Lidelse. — Tre Tusinde omvendes. — De første Kristnes indbyrdes Omgjængelse. Ap. Gj. 2. Kap.
3. Lektie: Peter helbreder den Halte. — Folket forundres. — Peter taler om Jesu Død og Opstandelse — raader til Omvendelse. Ap. Gj. 3. Kap.

Efteraarskonferencen i Bergen

afholdtes den 4. og 5. Novbr. 1911, og Aftenen forud, Fredag den 3., holdt Kvindelige Hjælpeforeninger deres Konferencer. Gode og tilfredsstillende Rapporter bleve aflagte fra de forskjellige Foreninger, og det fremgik deraf, at et godt Arbejde var bleven udført, naar de forhaandenværende Forhold tages i Betragtning. Efter at en smuk Kvartet havde sunget, talte Missionspræs. Andrew Jenson opmuntrende og belærende til Søstrene og bad dem ikke at blive trætte af deres Arbejde, hvis eneste Drivkraft og Belønning er uegennyttig Kjærlighed. Mødet sluttedes med en Salme; Taksigelse af Ældste Jacob W. Olsen.

Lørdag den 4. November om Formiddagen afholdtes Præstedøms-

møde, hvor alle Missionærerne fik Lejlighed til at aflægge deres individuelle Rapporter og udtale deres Følelser.

Lørdag Aften tog den egentlige Konference sin Begyndelse i Konferencens Hovedkvarter, Kong Oscarsgade 5. Tilstede paa Forhøjningen vare: Missionspræs. Andrew Jenson fra Kjøbenhavn, Konferencepræsident C. M. Jensen med de 16 i Konferencen virkende Missionærer og Ældste Jacob W. Olsen, nylig afløst som Præsident for Trondhjem.

Mødet aabnedes med Salmen: „Led os frem, o Gud, vor Fader". Bøn af Ældste Oliver L. Olsen, og Salmen: „Vaagn op, hør Røsten lyder".

Præs. C. M. Jensen gjorde nogle Indledningsbemærkninger og bød de Forsamlede Velkommen, hvorefter Forstanderne for de respektive Grene aflagde Rapport som følger: Hans J. Mortensen, junior, Stavanger; David H. Larsen, Haugesund; Thomas L. Thompson, Aalesund, og C. M. Jensen, Bergen. Tilstanden var som et Hele tilfredsstillende. Søster Andrea Lillevik sang til Afvexling en Solo, hvorefter Ældste Jacob W. Olsen bragte Hilsen fra de Hellige i Trondhjem og talte lidt om Arbejdet der og om vore Fjenders Forsøg paa at hindre Værkets Fremgang. Han bar til Slutning et trofast Vidnesbyrd om Kristi Evangeliums Gjengivelse til Jorden ved hellige Engles Administration.

Præs. Andrew Jenson benyttede det øvrige af Tiden; han henviste til den Fremgang, Værket har havt i de forløbne 6 Maaneder til Trods for den bitre Modstand, og opmuntrede de Hellige til at bestræbe sig for sammen med Missionærerne at bringe Budskabet til saa mange som muligt. Mødet sluttedes med Salmen: „O, hører I Slægter paa Jorden et Ord". Taksigelse af Ældste Peter H. Jensen.

Søndag Formiddag Kl. 11 afholdtes Søndagsskolernes Konference. Efter Sang og Bøn fremstod Præs. C. M. Jensen og gav nogle Oplysninger om Søndagsskolerne og om Hensigten med dem i denne Kirke.

Derefter aflagde Leonard Larsen Rapport fra Stavanger, David H. Larsen fra Haugesund, Nephi Hansen fra Aalesund og Sigvard Høium fra Bergens Søndagsskole. Præs. C. M. Jensen gav derpaa en samlet Rapport over Skolerne i den hele Konference. Elevantallet var 226; deraf vare 88 Voxne og 138 Børn, og der var 37 Funktionærer. Bergens Søndagsskole udførte dernæst et interessant Program, hvorefter Præs. Andrew Jenson benyttede en Del af Tiden til at tale til Skolen om Nytten og Velsignelsen ved i Ungdommen at lære det, som er sandt og godt; han opmuntrede alle til Flid og Troskab i det rosværdige Arbejde. Ældste Jacob W. Olsen fra Trondhjem talte videre over det samme Emne og opmuntrede Eleverne til at følge sande og ophøjede Principper, der vilde gjøre dem til hæderlige og nyttige Borgere.

Mødet sluttede med Salmen: „Hav Tak for Profeten, du sendte". Taksigelse af Sigvard Høiem.

Om Eftermiddagen Kl. 4 afholdtes Møde i et større lejet Lokale. Efter Sang og Bøn fik følgende Ældster, som ikke før havde talt, Lejlighed dertil: Walter E. Fridal, Oliver L. Olsen, Lawrence Hansen, Peter H. Jensen, James C. Hansen, Lyman W. Poulsen, Warren A. Munk og Hyrum D. Jensen. De udtalte alle deres Glæde over at være kaldede til at virke for Lysets og Sandhedens Fremme, og de vare villige til at bære Haan og Spot fra Modstandere. Det øvrige af Tiden blev anvendt af Præs. Andrew Jenson. Han foreslog Kirkens General-Autoriteter til Opholdelse i de Helliges Tro og Bønner i den Orden, hvori de foresloges ved den sidste Efteraarskonference i Salt Lake City; ligeledes Rudger Clawson som Præsident over den europæiske Mission med Oluf J. Andersen som Translatør og Redaktionstær ved „Skand. Stjerne", og Joseph K. Nicholes som Missionssekretær.

C. M. Jensen som Præsident over Bergens Konference med Hyrum D. Jensen som Forstander over Bergens Gren og Walter E. Fridal som Konferencens Sekretær samt Leonard Larsen, Oliver S. Olsen og Nephi Hansen som Medarbejdere i Grenen.

Egersunds Gren: Peter H. Jensen som Forstander med Wyman Nielsen som Medarbejder.

Stavanger Gren: Hans J. Mortensen junior som Forstander med Warren A. Munk og Thos. L. Thompson som Medarbejdere.

Haugesunds Gren: John E. Larsen som Forstander med Lawrence Monsen som Medarbejder.

Aalesunds Gren: Lyman W. Poulsen som Forstander med David H. Larsen som Medhjælper.

Mødet sluttede med en Anthem af Koret; Taksigelse af Broder Henrik Henriksen.

Aften Kl. 8. Mødet aabnedes med en Sang af Koret; Bøn af Hyrum D. Jensen.

Præs. C. M. Jensen aflagde derpaa en statistisk Rapport over Virksomheden i det sidste Halvaar som følger: 258 voxne Medlemmer og 99 Børn. 69,230 Skrifter og 1,535 Bøger uddelte, 2,711 Hjem besøgte, 411 Møder afholdte, 3,203 evangeliske Samtaler, 12 Individer tillagte Menigheden ved Daab og 5 Børn velsignede.

Ældste Jacob W. Olsen talte dernæst en Stund om Ligheden mellem Fortidens Hellige og de Hellige i vor Tid. Til Afvexling sang Koret en Sang, hvorefter Præs. Andrew Jenson forklarede, hvorfor Mormonælsterne ere ude i Verden; de ere der ikke for at lokke og forføre Folk til at rejse til Utah, men for at oplyse Menneskene om Kristi Evangelium. Taleren oplæste derpaa vore Trosartikler og forklarede dem klart og tydeligt.

Præs. C. M. Jensen gjorde nogle Slutningsbemærkninger og takkede Koret med dets Leder og Organist for deres værdifulde Assistance i Møderne samt alle de Hellige og Venner for alt, hvad de havde ydet for at gjøre Konferencen vellykket og opbyggende. Mødet sluttedes med et udvalgt Numer af Koret; Taksigelse af Henrik Henriksen.

Mandag Formiddag afholdtes der Præstedømmøde, og om Aftenen holdt Præs. Andrew Jenson et meget interessant Foredrag om sine Besøg til Jordens forskjellige Steder. Huset var fyldt til Trængsel af interesserede Tilhørere. Som en passende Afslutning paa Konferencen indbød den Kvindelige Hjælpeforening til Fest Tirsdag Aften, hvor der var Overflod af Forfriskninger, og hvor et godt Program, spækket med Vid og Lune, satte Enhver i Festhumør til henimod Midnat, da Enhver gik til Sit glad og tilfreds med Efteraarskonferencen 1911.

Walter E. Fridal,
Konferencens Sekretær.

Bærer hverandres Byrder.

Denne velsignede Pauli Formaning til Galaterne bliver ofte paa en smuk Maade virkeliggjort blandt Folket i Utah; vi ville her fremdrage et af disse mange smukke Beviser paa gjensidig Broderkjærlighed og Hjælpsomhed. I andet Ward i Provo, Utah, døde fornylig en Mand, som efterlod sig Enke og 8 Børn. En hel Del ufuldendt Høstarbejde maatte hun nu selv se til at faa udført paa bedste Maade ved egen Hjælp og ved egne Midler. Der var blandt andet 7 Acre af Sukkerroer og 4 Acres af Lucernehø. Opsamlingen af disse og Bjergningen af Høet vilde koste hende 130 Dollars eller 481 Kroner. For at spare den sorgbetyngede Enke for denne betydelige Udgift samlede Venner og Naboer sig tidlig en Mandag Morgen, og 12 stærke Spand Heste, forspændte Roeplovene, bragte snart Roerne ovenpaa Jorden, medens villige og veløvede Mænd fulgte efter og skar Toppene bort, og atter andre med Vogne og Heste bragte Roerne til Fabriken.

Saa nærmede Middagen sig, og den forbausede og overraskede Enke vidste ikke, hvorledes hun skulde blive istand til at faa et Maaltid færdigt til de velvillige Venner og Arbejdere, omtrent 62 i Antal, men ogsaa paa dette Omraade var der sørget for at lette hende Byrden; hver Mand bragte nemlig selv Mad med, og da alle havde spist sig mætte, var der endda en god Del tilbage.

Efter Middagen kom der endnu flere Arbejdere til fra de nærmestliggende Settlementer, og Arbejdet gik som ved Trylleri. Selv en Del af Brandvæsenets ledige Funktionærer under Ledelse af deres Chef kom tilstede, og det Hele fremviste et sjeldent og interessant Skue. Saa snart

det sidste Læs Roer var bragt til Fabrikkens Vejestation, gav Kompagniet sig i Kast med Høet. Nogle rev det sammen, Andre læssede Vognene, medens atter Andre modtoge det i Laden.

Efterat det sjeldne Høstarbejde var tilende, sendtes der Bud efter en Fotograf, som tog et Billede af den hele Gruppe, med Enken og hendes 8 Børn i Midten, som et Minde om, hvad sande Venner og aktive Hellige kunne gjøre for at „lindre Enkens Hjertesavn og Faderløses Graad". Men for endnu yderligere at gjøre Gjerningen god sendte Wardets Biskop en Ansøgning til Sukkerfabrikkens Direktør om at eftergive Enken Sæden og Plantningen deraf, hvilket ellers skulde trækkes fra Betalingen for Roerne. Ansøgningen undertegnedes af alle dem, der havde ydet deres Hjælp til den nys tilendebragte Høst, og blev bevilget. Denne Arbejdsdag gav Enken omtrent 170 Dollars eller 630 Kr.

Dette er intet Ualmindeligt iblandt Mormonfolket; mangfoldige andre Tilfælde af Medfølelse og sand Sympathi kunne meddeles fra det af sand Gudsfrygt og dyb Kristendom gjennemtrængte Folk, som bor i Utahs Dale, og som forsøger at „bære hverandres Byrder".

Missionærernes Rapport for November 1911.

Konferencepræsident	Konference	Antal Missionærer	Skrifter omsatte	Bøger omsatte	Fremmedes Hjem besøgte	Evangeliske Samtaler	Møder afholdte	Døbte	Ordinerede	Børn velsignede
Richard C. Miller	Aalborg	15	10295	158	3613	346	43	4	1	2
Andrew Funk	Aarhus	20	12760	114	5687	451	92	16	1	1
Oluf J. Andersen	Kjøbenhavn	24	17170	618	8005	680	100	4		
Christen M. Jensen	Bergen	15	5301	211	2548	484	122	2		2
Peter C. Rasmussen	Kristiania	29	18279	199	5460	919	170	13	2	2
Fred. C. Mickelsen	Trondhjem	9	4077	135	1547	189	51		1	
Totalsum for Missionen		112	67882	1435	26860	3069	578	39	5	7

Indhold:

Udgivet og forlagt af Andrew Jenson, Korsgade 11, Kjøbenhavn N.
Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).